

[Victor Larsen.]

om man straks kan opstille et Skema, hvorefter man vil gaa frem, men det forekommer mig rigtignok, at Rigsdagen maa have Indseende — deri giver jeg det ærede Medlem Hr. Ejnar Kjær fuldkommen Ret — med, hvorledes dette store Beløb fordeles mellem Kasserne. Om dette Indseende skal foregaa gennem Finansudvalget eller paa anden Maade, det ved jeg ikke, det kan der forhandles om i det Udvalg, jeg maa antage vil blive nedsat, men at den lovgivende Myndighed absolut maa have et Indseende med Fordelingen af dette virkelig store Beløb, derom er der for mig ingen Tvivl.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Rager: Jeg kan ved denne Lejlighed nøjes med at anvende Radioavisens Kliché: Paa de Radikales Vegne anbefalede Rager Forslaget.

Jens Thomsen: Lovforslaget forudsætter, forekommer det mig, at en af Hovednæringsvejene her i Danmark fremdeles skal være Arbejdsløshedens understøttelse. Vi har i mange Aar haft Arbejdsløshed i Byerne, samtidig med at der paa Grund af den forfejlede Politik, der er ført, har manglet Arbejdskraft i Landbruget. Nu har vi faaet fælles Levevilkaar med et Land, der savner Arbejdskraft. Der maa være Mulighed for at faa et Samarbejde, som kan udjævne disse to modsatte Mangler, der maa være Mulighed for, at mange af vore produktionsdygtige Folk kan opnaa Beskæftigelse, hvis det nødvendige Samarbejde under de nye Forhold kan etableres. Vi har set, at Italien har sendt Arbejdere til Tyskland for at bryde de Kul, Italien selv skulde bruge. Danmark ønsker jo ogsaa at faa Brændselstoffer fra Tyskland. Hvis Mangel paa Arbejdskraft dernede er en Hindring for Levering til Danmark, maa der være Mulighed for et Samarbejde paa dette Omraade. Jeg anbefaler Regeringen at have Opmærksomheden rettet paa disse Forhold i Stedet for at fæste al sin Lid til Understøttelsesprincippet. Dansk Landbrug har i mange Aar faaet tildelt alt Arbejde, medens andre har faaet tildelt Indtægterne. Vi kan ikke forlange, at alt Arbejdet skal tildeles eet Land og en behagelig Tilværelse et andet. Jeg tror ikke, vi tjener vor egen Sag ved at fortsætte Forhandlingerne om de foreliggende Spørgsmaal, som om intet var sket, og som om vi stadig skal have en større og større Arbejdsløshed at kæmpe med.

Alfred Jensen: Vi kan give vor Tilslutning til dette Lovforslag og maa sige, at vi ikke nærer de Betæneligheder ved Beløbets Størrelse, som andre har udtalt. Hvis vi har Betæneligheder, drejer de sig i alt Fald om, hvorvidt Beløbet er tilstrækkeligt. 20 Mill. Kr. synes jo et stort Beløb, men hvis man ser paa, hvor mange der skal være om at dele det, bliver det ikke meget til hver. Selv om man vedtager det Arbejdsfordelingsforslag, vi nylig har behandlet, tror jeg ikke, nogen her i dette Ting regner med, at Arbejdsløsheden fuldstændig vil blive afskaffet. Jeg tror ikke, man kan betragte det som givet, at der ikke vil være arbejdsløse, som maa henvende sig til Arbejdsløshedskasserne og være berettigede til at faa Understøttelse der. Jeg ved nok, at en hel Del er faldet for de forskellige Bestemmelser, har opbrugt al vedtægtsmæssig Understøttelse, men jeg tror, der alligevel vil blive en stor Del, som stadig vil komme til at tære paa Arbejdsløshedskassernes Indtægter — det vil vel være urigtigt at sige Formue, den er vist for længst spist op, i hvert Fald for de fleste Kassers Vedkommende —, og derfor er vi ikke sikre paa, at det Beløb, der her foreslaas, er tilstrækkeligt.

Endvidere mener vi, at naar man behandler et saadan Forslag, og naar man agter at yde ekstraordinære Tilskud til de arbejdsløse, maa de, der er faldet for Bestemmelserne angaaende vedtægtsmæssig Understøttelse, ogsaa tages med i Betragtning, man maa ogsaa have Opmærksomheden henvendt paa de Mennesker, der ikke længere kan faa vedtægtsmæssig Understøttelse, men er henvist til Socialkontorerne. Jeg har ved tidligere Lejligheder omtalt, hvilken Forskel der er paa den vedtægtsmæssige Understøttelse og den Hjælp, der ydes af Socialkontorerne; den er fortsat af en saadan Størrelse, at de fleste ønsker at holde sig klar af Socialkontorerne og bevare den vedtægtsmæssige Understøttelse — men Reglerne slaar dem jo ud. Blandt de arbejdsløse er der stor Interesse for Spørgsmaalet om Forlængelse af den vedtægtsmæssige Understøttelsesperiode. Derfor faar vi i Dag omdelt en Henvendelse fra Specialarbejderforbundet, som anbefaler Rigsdagen at gennemføre en Ændring af Arbejdsløshedsloven, saaledes at der kan gives Medlemmerne 100 Dages ekstra vedtægtsmæssig Hjælp. De dermed forbundne Udgifter skulde afholdes fuldt og helt af Statskassen.

Jeg vil anbefale, at man ikke alene gennemfører det Tilskud paa 20 Mill. Kr.,